

Καιμία εἰδήσις πού θά εὐχαριστήσῃ πολύ τοὺς μεγαλειότερους φίλους μου καί τὰς οικογενείας των. Ὁ κ. Ξενοπούλου, ὁ ἀγαπητός μας Παιδων, ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσῃ τώρα ὅλα τὰ Θεατρικά του ἔργα. Μὲ τὸ παρὸν ἢ τὸ ἐπόμενον φύλλον, θά λάβετε τὴν σχετικὴν ἀγγελίαν. Εἶνε δέκα δράματα καὶ κωμωδία, πού θά ἐκδοθοῦν κατὰ τεύχη δεκαπενθήμερα καὶ θάποτελέσουν δύο μεγάλους τόμους. Ὅποιος θέλει, τὰ πένρει ὅλα· ὅποιος θέλει, μόνον μερικά. Καί ἔτσι ἡ ἐπιθυμία σας νὰ διαβάσετε τὰ ὠραία αὐτὰ ἔργα, πού ἄλλοι τὰ εἶδατε εἰς τὸ θέατρον ὅπου εἶχαν ἐκτακτὸν ἐπιτυχίαν, καὶ ἄλλοι τὰ ἤκουσατε νὰ ἐπαινοῦνται τόνον, — τὴν Φωτεινὴν Σάντην, τὴν Στέλλαν Βιολάντην, τὴν Ραχὴλ, τὸ Χερουβεὶμ, κτλ. — ἱκανοποιεῖται μετ' ὀλίγων.

Διὰ τοὺς σαιμπολαίς τῆς Ζακύνθου, ἐπὶ τὸς ἐκείνων πού ἀνέφερα εἰς τὸ ἐνδέκατον φύλλον, μοῦ ἔστειλαν ἀκόμη καὶ οἱ ἐξῆς: Γλυκεία Ἑλπίς δρ. 2,50, Ἀριστιδέης Ἐμ. Καστρινογιάννης δρ. 2, Γόρδιος Λεωμὸς δρ. 2,50, Ρέμπελος 1,40, Ἄνθος τοῦ Λεβάντη καὶ αἱ ἀδελφαὶ του 2, Μπουμπουνάκι δ, Νεράϊδα τοῦ Ἐυξείνου 1, καὶ ὀλίγα μαθήτρια τοῦ ἐν Ἰωαννίνους Κεντρικοῦ Παρθενωγαγεῖου, παρακινήθησαν ἀπὸ τὴν καλὴν των διευθύντριαν Ἀμαλίαν Σανθοπούλου, δρ. 40. — Τὰ συγχαρητήριά μου εἰς ὅλους διὰ τὰ εὐγενῆ καὶ φιλόνηρωπα αἰσθηματὰ των.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐργάζονται: «Τὸ γλυκογράφημα ἐστὶ ζωοῦν τοῦ Οὐίλλυ» — Δύο μῦθοι τοῦ Ἀθανασίου Διάκου — Διάφορα τοῦ Περσέως — «Βιοπαλαισταὶ» τῆς Γλυκείας Ἑλπίδος — Ἀνέκδοτα, ἱστορικά καὶ ἄλλα, Παιδικὰ Πνεύματα, Παίγνια κτλ. διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Ἀπολοκίτης χωρικοῦ» (παρ' ἰγνώστον) — «Τὸ τελεῖμα τοῦ πτωχέου» (πολὺ θλιβερόν) — «Ἢ λογικὴ τοῦ καθηγητοῦ» (δὲν πρέπει νὰ περῶμεν τοὺς καθηγητάς) — «Τὰ μεσάνυχτα τοῦ Ἐκκεντρικοῦ» (ἐνα φιλικὸν πείραγμα ἐπιτρέπεται βεβαίως ἄλλ' ἢ τὸ τοῦλάχιστον συνταμίωτον) — «Κάθε Κυριακῆ» (τὸ θέμα ἀκατάλληλον διὰ τὴν Σελίδα) — «Ὁ ὄρκος τῶν Φιλικῶν» (ὅλο ἔργον, ὄχι ἀπλῶς ἀντιγραφὰς καὶ σταχυολογήματα) — «Πῶς γυρίζει ὁ κόσμος» (γνωστον νομίζω μάλικα ὅτι κ' ἐγὼ τὸ ἐδημοσίευσά κάποτε) — «Ὁ Φουρρός» (ἀδιάβαστον ἔνεκα τοῦ βιαστικοῦ γραφίματος· διὰ τὸ τυπογραφικὸν ἔπρεπε νὰ τὸ ἀντιγράψω καὶ πού καιρὸς) — «Ἡ ἀνατολὴ τοῦ Ἠλίου» (βαρέθηκα πιά δύσεις καὶ ἀνατολάς) — «Ἡ ἀνοιξίς», «Ἡ πρῶτις» (ἄτεχνα) — «Ζεὺς καὶ ὄφις» (οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι θέλουσι ὀρθοῦμα) — «Ἡρακλῆς καὶ Κακίς» (μὲ συνέγειαν αὐτὸ δὲν γίνεταί) — «Μία παρομίαι» (ἔπρεπε νὰ ἦτο μὲ λίγα λόγια.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Ζουλέικα κ. Ροδόδαφνη, κ. (Δ.Χ.) Ἀπεργὸς Νίχη, κ. (Σὰς γελῶ) Κορὺκιον Ἄντρον, κ. Περὶς Νήμφη, κ. Γοργώ, κ. Ἑλλην Περσέως, κ. (Α.Π.) Βούγ-Ζαργά, κ. (Δ.Κ.) Μπουμπουνάκι, κ. (Ε.Α.) Μαστρογαλαστής, κ. (; 1.....) Νεράϊδα τοῦ Ἐυξείνου, κ. (Ε.Χ.) Ἀπλοῦς Μενεξές κ. Ἐγγενὲς Ἰδανικὸν κ. (πρ. Ε.Α. Παιρ.) Λεοντόκαρδος Ζουλιώτης, κ. (Α.Π.) Γενναῖομυχοῦς Ἡπειρώτης, κ. (Ν.Β.) Ἀνανεώσις ψευδωνύμου: Ἀφρίζων Βόσπορος, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: τὸ Ἀνοιξιάτικο Ἀεράκι, (0) μὲ Κρημικοπούλαν, Ἰδιότροπον Σανθούλαν, Μ. Μπουκεϊάν — ἢ Κασταλία Πηγή (0) μὲ Δά-

φνην, Ἄγκυραν τῆς Σιωπῆς, Σανθὴν Πτελοῦδον — ἢ Φυσιολογίς (2) μὲ Κερκυραϊκὴν Ἀῶσαν, Ἀρελὴ Σανθούλαν, Κυκλαμάν — ἢ Ἀπλησιωμένη Κόρη (1) μὲ Ἑλληνικὴν Ἀῶσαν, Ἑλληνικὸν Διδόθημα, Ἐθνικὸν Παιῖνα, Γαλανόλευκη.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: **Ρέμπελον** (σοῦ ἔστειλα τὸν «Κακὸν Ἄρμονον» ὁ κ. Ξ. σ' εὐχαρίστησεν) **Μαστρογαλαστήν** (καλὴ ἀρχὴ λοιπὸν!) **Χάωνα** (βραβεῖον ἔστειλα· ἔγει καλῶς) **Μουσηγετὴν Ἀπόλλωνα** (ἔλαβε, εὐχαριστῶ· βραβεῖον ἔστειλα) **Ρωμάιον** (διεδιβάσθη) **Σημαιοφόρον Ἑλληνα** (ἔστειλα καὶ τοὺς δύο τόμους) **Στεφανῶν τοῦ Ἀνέμου** (ἔστειλα· εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας καὶ ἐπιθυμίαν νὰ μοῦ γράψῃς συχνότερα) **Θεῶν Ἑλπίδα** (προσπάθησε· εἶνε ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ μὴ σὲ μέλη...) **Λυκοῦργον Σ. Κρ.** (τί πρέπει νὰ κάμῃς διὰ νὰ πάρῃς ψευδώνυμον καὶ νὰ συρμετάσῃς εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Ἀύσεων, σὲ πληροφόρουν ἐν ἐκτάσει τὸ Α' καὶ Α' κερφαλιον τοῦ Ὁδηγοῦ, εἰς τὸ 1ον φύλλον ἐ. ε.) **Γεωργίον Δ.** (μόνον οἱ συνδρομηταὶ καὶ τ' ἀδελφια των ἔχουν δικαίωμα ψευδωνύμου) **Λαδωνάιον** (ἔγω τὴν «Μούσαν τῶν Παιδῶν» τοῦ Κατακουζηνοῦ· ἄλλας συλλογὰς, ἐπιτηγες δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν, δὲν γνωρίζω) **Σταμάτιον Χ. Μπ.** (νὰ τὰ στελεθῇ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς) **Διαβολομένο Κοριτσάκι** (ἔστειλα· εὐχαριστῶ πολύ) **Ἐθνικὸν Παιῖνα** (περσικτὰ· λάθος ὅλ' ἔγινε καὶ παρελείφθησαν· ὡστε ἡ γρῆσις διαγράφεται) **Πόθον τῆς Κρήτης** (ἔστειλα· χαίρω πολύ γι' αὐτὰ πού μοῦ γράφεις) **Παπαγάλον τοῦ Τάσου** (ὄχι, εἶνε δικαίωμα τοῦ πρώτου) **Κέμα** (βραβεῖον ἔστειλα· δὲν γίνεταί, ἀφοῦ δὲν ἀνανεώθῃ τὸ ψευδώνυμον) **Σημάλαν τοῦ Ἀβέρωφ** (λογαριασιμὸν ἔστειλα) **Περιστρῶν τοῦ Νῶε** (ποῦ καιρὸς νὰ τὸ συμπληρώσω ἐγὼ!) **Δάφνης Στεφανῶν** (δὲν εἶνε) **Ἄγγελον τῆς Ἀγάτης** (βεβαίως δύνασαι) **Ζερουτίδα** (χαριτωμένο τὸ πρῶτό σου γραμματικόν· ἐλπίζω νὰ ἔχη καὶ συ. εἰαν) **Φουστειλλαν τοῦ Βύρωνος** (περίμενε, ἄμα προκηρυχθῇ ὁ νέος Διαγωνισμός) **Ἀστρον Ἐσπερινὸν** (ἔστειλα τετραδία καὶ βιβλίον Ξενοπούλου, ὁ ὅποιος εὐχαριστῶ) **Κασταλίαν Πηγήν**, **Ἀφροδίτην τῶν Μεδίκων**, **Σπυρ. Δ. Μαρίτην**, **Οὐέλλην**, κτλ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 129ος Διαγωνισμὸς Ἀύσεων τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου—Μαρτίου Πνευματ. Ἀσκήσεων. (Δι' ἑξῆς δεκατὰ μέχρι τῆς 5ης Ἀπριλίου).

120. Δογοπαικτικὸς Δεξιγράφος
—Φῶς εἶνε κει-πάνω, Ὁρέστη;
—Ναί, φῶς εἶνε, βρε Πυλάδη.
Καὶ ὁ Τόττος πού τοὺς ἀκούει:
—Βρέ, φῶς εἶνε... ἢ ἀσοτάδι;
*Ἐστάλη ὑπὸ Ἀθανασίου Διάκου.

121. Συλλαβόγραφος.
Μὲ φλόγγον μουσικὸν ἐν ἐνώστῃς
Ἐν μέλῳ τοῦ προσώπου σου, ὁ ἰδῆς
Ὁραῖος βασιλεῦσσις νὰ προσάλλῃ
Ἀργαιοτάτης χώρας κ' ἐποχῆς.
*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀναγεννητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ

122. Μεταγραμματισμὸς μετὰ Στοιχειογράφου.
Βγάλε Ἄλφα, βγάλε Κά,
Κ' ἀπὸ ἐναν Ἄχαιό
Καὶ γενναῖα στρατηγέ,
—Δὲν σοῦ λέω χωρατὰ,
Ὅτι νὰ βρῆς εἰς τὸ λεπτό
Ἐνα ζῶο στὸ δρυμό.
Τὼρ ἂν βγάλης καὶ αὐτό,

Χωρὶς ἄλλο τι νὰ θέσῃς,
Μία κοινότητα τροφή
Στὴ στιγμὴ ὅ' ἀποτελέσῃ
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου
123. Ἀσθή
* * * * *
Νιντικατσατσοῦν οἱ ἀ-
στερίσκοι διὰ γραμματικῶν
οὕτως ὥστε νὰ γινῶνται
ἀσθεταί: Καθ' ὅπως ἦρος
τοῦ 21, ὀριζοντίως ἐπαρ-
χία τῆς Γερμανίας, πρῶ-
την Γαλλικῆ· διαγωνίως
δὲ ὀροσειρὰ τῆς Εὐρώπης
καὶ μέγας πλανήτης.
*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σχοινοστολιστοῦ Χίου
124. Συλλαβικὸν Τρίγωνον
* * * * *
Ἄρχαια διδασχῆς Βασίλισσα.
* * * * *
Μέγας ποιητής.
* * * * *
Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
* * * * *
Συλλαβή.

Κάθε ἀστερίσκος ἀντιπροσωπεύει καὶ μίαν συλλαβὴν.
*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σταγόνος Δούσου

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Τοῦσῃρα, ἐμένα μοῦ ἤρσαν. Ἐσένα; **Διαβολομένο Κοριτσάκι** (1Β', 45)
Απλησιωμένη Κόρη, δέχομαι ἀλληλογραφίαν. Διεύθυνσις ἢ αὐτὴ. — **Ἑλληνικὴ Ἀῶσα.** (13', 46).
Τοῦσῃρα, ἀνεμῆν ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς μου. — **Ἀπλησιωμένη Κόρη** (1Β', 47)

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 11ου ΦΥΛΛΟΥ
(*Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 113)

ΑΘΗΝΩΝ: Δημ. Ν. Ματθόπουλος, Ἐλλ. Σμ. Μέμιστα, Μάρθα Β. Γιαννάκου, Δημ. Πετσοῦλης, Ἰ. Πουρῆς τῶν Ποντικῶν, Ἄγγελος τῆς Ἀγορῆς, Μοσχολάκης τῶν Παρισίων, Μυρτίς Σ. Κ. Λάμπρου, Γρη. Ἰουστινιάνης, Δημ. Κ. Χονδρός, Φοιδ. Ι. Παῖκος.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Φλόρα Α. Μουσταίτη, Παν. Ι. Μπαρμπάρεσσος, Δημ. Παπανικολάου.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:
ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Κ. Τσιφούκης.
ΒΟΛΟΥ: Δ. Ν. Εὐαγγελόπουλος, Μαρία Κεῖ-
τσα, Ἀθαν. Μπίτης, Φιλ. Α. Χατζηκώστας, Ἀ-
ναγῶρ, Παναγ. Δ. Μανώλης.
ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ: Νικ. Γ. Σαπερόπουλος.
ΓΥΘΕΙΟΥ: Δ. Α. Οικονομάκος, Ἐθνεγία Λαμπιρη-
ΚΑΛΑΜΩΝ: Ἐλένη Ι. Βογοπούλου.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σπυρίδ. Σταν. Μπατόσης.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Ἄννα Δ. Σηλυβερδίδου (10, 11), Γ. Δ. Σηλυβερδίδης, Τηλ. Δ. Σηλυβερδίδης (10), Νατ. Β. Μπα-
μπασης, Τάσος Ἀθ. Σκόδρας (10).
ΛΕΞΑΙΩΝ: Ἀναστασία Α. Καμπούρου.
ΛΙΜΝΗΣ: Μίλτ. Γ. Σαββάνης.
ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Θεωνά Πουλάκου, Μιχ. Χ. Δη-
μόπουλος, Πρίγκιψ τῶν Μεδίκων.
ΠΑΤΡΩΝ: Χρυσάνθη Μωραΐτου, Γεωργία Μα-
κέτου, (10) Κωνστ. Ι. Φαριμακίδης.
ΥΔΡΑΣ: Ἀννίτσα Πετροπούλου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἐνδοξος Ἰωλκίς, Μαρία Γ. Σέριου.
ΖΩΝΔΑΙΑΣ: Νικ. Θ. Βακολίδης.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ν. Α. Δημητριάδης, Ν. Α. Λα-
ζαοῦδης.
ΚΥΔΩΝΙΩΝ: Ἐθνεγία Ι. Κερσετετζῆς.
ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ: Ρεῦμα τοῦ Βοσπόρου, Ἀφε-
σβύς, Θαλῆς.
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ: Γ. Χ. Γεωργιάδης.
ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: Ἑλληνικὸν Διδόθημα (10) Ἀ-
σαιωνῶν Ἀποστολῆ (10).
ΧΙΟΥ: Φουστειλλὰ τοῦ Βέρονος (16).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ δόγματα ἐ-
τέθησαν εἰς τὴν Κληρωτῖδα καὶ ἐληλυθόσαν οἱ
ἐξῆς δύο: **ANNA Δ. ΣΗΛΥΒΕΡΙΔΟΥ** ἐν Λαρίσῃ καὶ **ΔΗΜ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ** ἐν Γυθείῳ, οἱ ὅποιοι ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς μῆνας ἕκαστος, ἀπὸ 1ης Μαρτίου.
Ἡκενάζει δρ. 0,50 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγων.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ἰπουργεῖου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20 Διὰ τῶν Παιδικῶν, Ἐσώτερ. λ. 10. Ἐσώτερ. λ. 15 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25
Ἐσωτερικῶν:	Ἐξωτερικῶν:		
Ἐτήσια . . . . . δρ. 8,—	Ἐτήσια . . . . . φρ. 10,—	ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐξάμηνος 4,50	Ἐξάμηνος 5,50		
Τρίμηνος 2,50	Τρίμηνος . . . . . 3,—	Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.	Ἐν Ἀθήναις, 3 Μαγτίου 1912
Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος		Ἐτος 34ον.—Ἀριθ. 14	

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÉS]
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'. (Συνέχεια)

Μεγάλη ἀπόφασις
—Τὶ μάθημα μοῦ δίδεις κόρη μου! εἶπεν ἡ κ. Ριονσαί μὲ σοβαρότητα. Ἐγὼ παραδόθηκα ἀνάνδρως εἰς τὴν θλιψίν. Ἐβουθίσθηκα ζωντανὴ εἰς ἓνα ὕπνο ληθαργικῶ, τὸν ὅποτον ἐπροκα-
λοῦσα μὲ ἄσχημα μέσα, γιὰ νὰ μοῦ ἀφαιρῇ κάθε συναισθησὴ τοῦ παρερχομένου καιροῦ. Καὶ σεῖς, δυστυχισμένα μου παιδιὰ, ἐπο-
λεμούσατε μόνον σὰς, γενναῖα, μὲ τὴν ἀμοιβαία σας ἀγάπην, χω-
ρὶς τὴν δική μου, ἐπὶ τῆς ὅποιος ἐντιούτοις εἶχατε κάθε δικαίωμα.

—ὦ, μητερούλα! γι' ἀγάπην σου καὶ γι' ἀγάπην τοῦ μπαμπὰ τὰ κάμναμε ὅλα!
—Ναί, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ σὰς βοηθῆσω κ' ἐγὼ. Πῶς κατωρ-
θώσατε νὰ ζήσετε ἐτσι χωρὶς διεύθυνσις, ἐστὶ μέγαλο αὐτὸ ἀ-
καλλιέργητο κτήμα; Ὅτι εἶνε ὅλα ἐγκαταλελειμμένα, ἄνω — κάτω! Δυὸ παιδιὰ ὀλομόναγα!

—Ἀπαῖτασι, μητερούλα! Ἦμεθα παιδιὰ πρὶν ἀρρωστήσῃς ἀλλὰ ἡ εὐθύνη πού μὰς ἐβά-
ρυνε κατόπιν, ἔλαμε τὸν Πέτρο ἄνδρα καὶ μένα γυναῖκα. Θὰ τὸ ἰδῆς! Κ' ἐγὼ, πρὶν φύγῃ ὁ Πέ-
τρος, ἤμουν ἀκόμη κοριτσάκι, γιὰτὶ ἐκεῖνος εἶχεν ὅλη τὴ διεύ-
θυνσι καὶ τὴν ἐξουσία. Ἄλλ' ἀπὸ τὸν καιρὸ πού ἔφυγε, τὴν ἐργα-
σία του τὴν κάμνω ἐγὼ. Φαντά-
σου, μαμμάρ, ὅτι ἐγὼ ἀντιπροσω-
πεῖω τὸν μπαμπὰ!

—Τὶ ἀνανδρία ἢ δική μου! ἐψιθύρισεν ἡ Μάρκελλα. Ἐξ αἰ-
τίας μου τὰ παιδάκια μου δὲν ἐχάρησαν τὴν ὠραίαν παιδικὴν των ἡλικίαν. Πόσο μέμφομαι τὸν ἐαυτὸ μου!

«Ἐφθασαν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἦτο δεμένη ἡ βαρκούλα...» (Σελ. 118, στ. γ')

Ἡ Ροζέττη ἦτο τὸ ἐρημονῆσι μας καὶ διασκεδάσαμε μὲ τὴν ποικίλην ἐργασία. Ἐκτός τῆς ἀνησυγίας πού εἶχαμε γιὰ σὲ καὶ γιὰ τὸν μπαμπὰ, ἦμεθα πολὺ εὐτυχεῖς. Τώρα μόνον πού ἔφυγε καὶ ὁ Πέτρος, τὰ πράγματα ἄλλαξαν... Δύο Ροβινσῶνες εἶνε ὠραῖο... ἀλλὰ ἕνας, ὀλομόναγος, ὦ, εἶνε ἄσχημο!

—ὦ, παιδιὰ μου! ἀνεκράξῃς μὲ ζω-
ηρότητα ἢ Μάρκελλα! εἶ-
σθε ἄγγελοι!
—Θέλεις νὰ δοκιμάσῃς κάτι, μαμμάρ;.. κάτι πού πολὺ θά μ' εὐχαριστήσῃ;..
—Τὶ πρῶγμα;
—Νὰ προσπαθήσῃς νὰ μὴν ξανακοιμηθῆς. . . νὰ ζήσῃς μαζί μου... θέλεις;
—Ναί, ναί, Καρὶλλη μου, θέλω! Σοῦ δοκίμιζομαι ὅτι θάναισταθῶ εἰς τὴν νάρκην καὶ θά ζήσω γιὰ σένα... νὰ σὲ συντροφεύω τοῦλάχιστον, ἀφοῦ δὲν εἶ-
μαι ἱκανὴ γιὰ ἐργασία.
—Ἐργασία! ἀνεκράξεν ἡ Καρὶλλη γελῶσα ἢ μαμ-
μὰ νὰ ἐργασθῇ; ἢ λα-
τρευτῆ μου μαμμάρ, μὲ τὰ μεταξωτὰ τῆς χέρις, μὲ τὰ ὠραία τῆς φουστάνια, νὰ κάμνῃ δουλειές; . . . Τὶ ἀ-
στειλὸν τί ἀνήκουστο! Ἐργά-
ζονται λοιπὸν ἡ ὠραῖες βα-
σιλισσῆς τῶν παραμυθίων;
—Καμμιά φερά...
—Ἄ, ὄχι! Τὸν παλιὸ καιρὸ μπορεῖ ἐστὶν ἐποχὴ μας ὅμως, ἡ ὠραῖες κυρίες σὰν καὶ σένα βλέπουν τοὺς ἄλλους νὰ ἐργάζωνται καὶ τοὺς ἐνηθρύνουν μὲ χα-
μόγελα καὶ μὲ φιλία. ὦ, αἰ εὐτυχία! ἀνεκράξεν ἡ ἔξανα εἰς μίαν ἐκρηκτὴν χα-
ρᾶς, ἐναγκαλιζομένη τὴν μαρκησίαν (*) σὲ ξαναζι-
(*) Ἴδε εἰκόνα πρ. φύλ. σ. 112.

σκω λοιπόν, μητερούλα μου; Δεν θα είμαι πιά μόνη; θα έχω την μητέρα μου; Έξημέρωσε. Το φως της αυγής έκαιε την λάμπαν να χωριάση και η Καμίλλη την έσβυσε.

—Κοιμήσου τώρα, μαμά, είπα, γιατί θα είσαι πολύ κουρασμένη. Έγώ πρέπει να κατέβω στην αυλή, γιατί οι πετεινοί μου με κράζουν. Τους άκουσ, τους φηγάδες;

—Όχι, άπεκρίθη ή κυρία Ριονσαί! δεκαπέντε μήνες κοιμούμαι, δεν νυστάζω πιά. Άρισέ με να έλθω μαζί σου. Αυτό θα με διασκεδάση και θα με κάμη να ενδιαφερθώ δια την ζώην των άλλων.

—Τότε να σου φορέσω ψηλά παπούτσια, γιατί, ξέρετε, τα μεταξωτά σαρκίνια δεν είναι για την πρωινή δροσιά...

Έβροήθησε τότε την μαρκησίαν να φορέση τα κυνηγετικά της υποδήματα και έπειτα κατήλθεν και οι δύο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'

ΑΠΟ ΕΚΠΛΗΞΕΩΣ ΕΙΣ ΕΚΠΛΗΞΙΝ

Η περιουσία

Η Καμίλλη ώδήγησε κατ' αρχάς την μητέρα της εις τον έρνιδώνα.

Η νοικοκυρούλα ήτο γνωστοτάτη εις όλον αυτόν τον περρωτόν μικρόκοσμον.

«Εις όλον αυτόν τον περρωτόν μικρόκοσμον...» (Σελ. 118, στ. α')

Όταν έφθασε με την Όνωρίαν, κρατούσαν δύο κουτάδες γεμάτους τροφήν, πετεινά, κλωσσεσ και κλωσσοπούλια την περιεκύκλωσαν με βίαν.

Μερικά ήμερα περιστερία επέταξαν εις τους ώμους της και εις το κεφάλι της, και αυτό το θέαμα διασκεδάσαν υπερβολικά την κυρίαν Ριονσαί, ή οποία ποτέ δεν το είχεν ιδή.

Η χαριτωμένη σιγή επανέληθη εις το μέρος της αυλής, το προσωρισμένον δια τας νήσας, οι όποιοι ανερχόμενοι τώρα εις τον σεβαστόν αριθμόν των τριακοσίων, διέσχιζαν κολυμβώσαι νοχελώς τα νερά της τάφρου.

Είχον εξημερωθή τόσο, ώστε μόλις παρεμείριζαν όσάκις ή Καμίλλη έκαιμεν εκεί τον περιπάτον της με την ώραίαν βαρκούλαν, την όποιαν είχε κατασκευάση, ό Πέτρος με την βοήθειαν του κηπουρού και του Δυράν. Έπρεπε μάλιστα να κωπηλατή με προσοχήν δια να μη τας κτυπά.

Ποητευμένη ή μαρκησία, έζητούσε πληροφορίας με ζωηρόν ενδιαφέρον.

—Μά γιατί αγοράσατε τόσα πουλιά; έρωτούσεν.

—Δεν αγοράσαμε, μητερούλα, τα βγάλαμε μαζί! Έλα να σου δείξω τες κλωσσομηχανές μου. Νά! υπάρχουν μέσα 'ς αυτές πεντακόσια αυγά που θα βγρύν σε τρεις ήμερες. Πρέπει να γεμίσω τη λάμπη, εινε ώρα.

—Και τί χρησιμοποιεί αυτή ή λάμπη;

—Διά να διατηρηή ζεστό το νερό, στην ίδια πάντοτε θερμοκρασί, δια την επώασιν. Το ζεστό νερό, βλέπεις, αναπληρεί έδω την θερμότητα της κόττας.

Έτσι μπορεί να βγάξη κνεις πολλά αυγά διαμιάς.

—Μά εινε θουμάσιον!

—Ίδέσ, μαμά! έδω μέσα άνατρέφονται τα πουλάκια. Έγω τώρα έκαιτον είκοσι, τα όποια θα μωρέσουν να βγρύν έξω, όταν τα άλλα, τα νεογέννητα, θα χρειασθούν τη θέσι τους.

—Όραία! Μά τί τα κάμνεις όλ' αυτά, κόρη μου;

Φαντάσου ότι κατεσκευάζε και μία βαρκούλα.

—Παιγνίδι βέβαια... —Καθόλου παιγνίδι. Βαρκούλα άληθινή, με τρεις θέσεις, με μία κόρρα μπροστά για το ψάρευμα, με τα κουπιά της, με όλα.

—Μά δεν πιστεύω να κάματε την τρέλλαν να μήκατε σε τέτοια βάρκα!.

—Ω, πολλές φορές μάλιστα. Στην αρχή την έδοκίμασε ό Πέτρος με το Γιαννιό και με τον Δυράν. Ηήδησαν μέσα, έσκυψαν, προσπάθησαν να την κάμουν ναναποδογυρισθή. Ξεύρουν και οι τρεις κολύμπι και δεν έφοδούντο τίποτε! αλλά ή βαρκούλα δεν άναποδογύριζε με κανένα τρόπο. Άπό τότε κάθε μέρα, έκτός όταν ήτο πολύ καλός καιρός, κάμναμε δυο και τρεις φορές το γύρο του πύργου.

—Και τώρα που είσαι μονάχη; —Έξακολουθώ, αλλά δεν μου είναι πιά τόσο διασκεδαστικό. Όλο τον καιρό συλλογίζομαι τον Πέτρο που δεν γράφει καθόλου...

Η φωνή της Καμίλλης ήλλοιώθη. Άλλά δια να μη λυπήση την μητέρα της, συνεκράτησε την συγκίνησιν της.

Μετά την καταστροφήν, ή άνεσις.

Έφθικαν εις το μέρος, όπου ήτο δεμένη ή βαρκούλα, Ένας μικροσκοπικός μώλος έπροχωρούσεν εις το νερόν της πλατείας τάφρου. Η βαρκούλα, χαριτωμένη, χρώματος άνοικτοπρασίνου και ροδίνου, έφερεν έμπρός το όνομα «ΕΛ-ΠΙΣ», από πίσω την χρονολογίαν της κλιθελάσεώς της και επάνω εις την κόρραν του ψαρεύματος τέτρηκα των άδελφών Η και Κ. Καλοδεμένη, πισωμένη μέχρι της ισάλου γραμμής, πίσωμένη και από μέσα, έπέπνεε τήσιν έμπιστοσύνην, ώστε ή μαρκησία ήσθάνθη έπιθυμίαν να την δοκιμάση.

Έσυμφώνησαν να κάμουν ένα ώραϊον περίπατον με την βαρκούλαν περι την δύναν του ήλιου.

Κατόπιν επέστρεψαν δά να ιδούν τα κουνέλια, τα όποια έσκριτούσαν κατά εκατοντάδας, χωρισμένα κατ' ηλικίας εις τα διάφορα διαμερίσματα του «παλατιού» των, όλα έκβάλλοντα εις την αυλήν, όπου κάθε ηλικία είχε μικρόν περιφρακτόν μέρος εις το ύπαιθρον.

—Εινε πολύ έπικερδής αυτή ή κτηνοτροφία, είπε σοβαρά ή Καμίλλη. Η τροφή των κουνελιών δεν στοιχίζει πολύ, μεγαλώνουν γρήγορα, εινε νόστιμα και πωλούνται εις καλήν τιμήν.

—Κερδίζετε λοιπόν όσα εθάνουν δια τα έξοδα του σπιτιού; ήρώτησεν ή μαρκησία.

—Ω, και περισσότερα! άπήνησεν ή Καμίλλη.

(Έπειτα συνέχεια)

Η ΟΔΥΝΗ (Συνέχεια και τέλος. ίδε σελ. 104.)

Άλλ' οι πλήρεις χάριτος ρώθωνες και τα χείλη της έμαρτύρουν την λεπτοτέραν γυναικείαν τρυφερότητα, την ευγενεστέραν καλωσύνην. Η Όδύνη άκίνητος την παρετήρει, ότε δύο θαυμάσιοι φαισι όρθαλοι προσηλώθησαν επ' αυτής και βαθεία εγγχος φωνή είπεν:

—«Έλα λοιπόν μέσα, παιδί μου, τόσον καιρόν σε περιμένω!»

Έκπληκτη ή Όδύνη είσηλθε ποτέ δεν της είχαν άπευθύνει τέτοια λόγια! Αίφνης δύο βραχιόνες την άγκάλιασαν, ή άγνωστη γυναίκα την έκάθισεν επί των γονάτων της, την έφιλησε και είπεν:

—«Άγαπητή μου Όδύνη! Έπρεπε τέλος να μ' εύρης; έγώ δεν ήμπορούσα να σε ζητήσω, διότι ποτέ δεν πηγαινω εις έκείνους οι όποιοι δεν με προσκαλούν. Είμαι ή μητέρα Υπομονή και κάθημαι έδω. Άκούω πάντοτε και ποτέ δεν κοιμούμαι. Η λίμνη μου φέρει τας φωνάς έκείνων, οι όποιοι με καλούν. Συχνά, πολύ συχνά, πηγαινω επί τα ίχνη σου, αλλά δυστυχώς όχι πάντοτε».

Η ρυτίς του μετώπου της έγεινε βαθυτέρα. Η Όδύνη έκρυψε την κεφαλήν επί του μητρικού της στήθους.

—«Ω έλα, μείνε πάντοτε μαζί μου!» την παρεκάλεσε χαμηλωφώνως.

—«Όχι, παιδί μου! όταν με φωνάζεις, τότε θα έρχομαι, και άρα είμαι κουρασμένη, έρχου να μ' εύρισκεις σύ. Έγώ έχω να γράψω το βιβλίον της ζωής ή εργασία αυτή με άπασχολεϊ πολύ».

Η μικρούλα Όδύνη έμεινεν όλην την νύκτα πλησίον της φρονίμου μητέρας και το πρωϊ άνεχώρησε δυναμωμένη. Οι άγροί ήσαν καταπράσινοι και άνθισμένοι, ήτο ή εποχή του θερισμού. Ο Όδύνη παρατήρησε τας παπαρόνας και έσκέσθη: «Καιμένα λουλούδια! τώρα άνθειτε χαρωπά και λάμπετε εις τον ήλιον και έντούτεις σήμερον θα σάς ξεριζώσουν!»

Μία ώραία κόρη έστέκετο μόνη έν τή μέσω του άγρου, και έθερίζει γρηγορότερα και από τρεις άνδρας.

—«Καλημέρα, χλωμή μου κοριτσάκι, έφώναξε πονηρά, έλα να με βοηθήσης». Και συγχρόνως έτρεξε προς την Όδύνην, ένθ οι πλεξούδες της έκυμάτιζαν εις τον αέρα, και τα γαλανά της μάτια έγελοσαν όπως αι ίλιραί άκτίνες του ήλιου.

—«Μά ποιά είσαι λοιπόν; ήρώτησεν έκπληκτη, όταν είδε τους σκοτεινούς όφθαλμούς της Όδύνης.

—«Είμαι ή Όδύνη, και πρέπει πάντοτε να περιπλανώμαι» και σύ ποιά είσαι; —«Είμαι ή Έργασία, δεν το βλέπεις;

Δεν βλέπεις πόσον είμαι υγιής και τί δυνατά χέρια που έχω;»

Και λέγουσα αυτά, ήρπασεν εις την άγκυλίαν της την Όδύνην, ώσαν να ήτο μωρό παιδί και ήρρισε να τρέχη, γελώσα και φωνάζουσα με χυάν.

Έλαφρόν ρόδιον χρώμα διεχύθη επί του προσώπου της Όδύνης, ή όποια είπε χαμογελώσα:

—«Έλα μαζί μου. Έγώ δεν πρέπει ποτέ ν' αναπαύομαι, και έντούτεις είμαι συχνά τόσον κουρασμένη!»

—«Αυτό δεν είναι δυνατόν, άγαπητή μου άδελφούλα, διότι έγώ πρέπει να κοιμώμαι, δια να είμαι πάλιν δροσερά την επομένη. Άλλά κ' έγω εύρισκομαι παντού και πρέπει να γελώ, και εάν έβλεπα πολόν καιρόν τα μάτια σου, τότε το γέλιο μου θα έσβυνε. Άλλ' άρα με φωνάζεις, θα έρχομαι και θα μένω εκεί άπ' όπου σύ θα φύγεις, δια να δίδω πάλιν την υγείαν εις τους άνθρώπους.»

Και ή Όδύνη εξηκολούθησε την πορείαν της προς την λαμπυρίζουσαν πρωϊαν, δια μέσου του κόσμου. Άλλ' ή Υπομονή και ή Έργασία έτήρησαν την ύπόσχεσιν των και έγειναν οι πιστοί της σύντροφοι. Συχνά συνθηροίζοντο το έσπέρας εις την οίκίαν της λίμνης, και εδιάβαζαν ή έγραφαν μαζί το βιβλίον της ζωής.

KARMEN ΣΥΛΒΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Άγαπητοί μου,

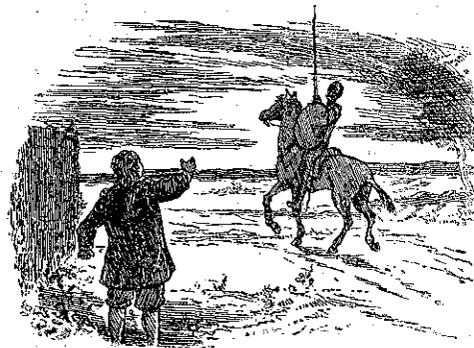
ΜΑΚΑΡΙΤΗΣ, ό Δεληγιάννης, ένας από τους πίο τετραπέρατους πολιτικούς της Ελλάδος, έλεγεν ότι τα παιδιά εινε το βαρόμετρο της πολιτικής καταστάσεως. Πηγαινουν πάντα με το ρεύμα. Αν φωνάζουν «έλλά», θα βγή ή «έλλά». Αν φωνάζουν «κορδόνι», θα βγή το «κορδόνι». Τα παιδιά που παίζουν εις τον δρόμον, αντιπροσωπεύουν το γνήσιον φρόνημα όλης της γειτονιάς, όλης της πόλεως, όλης της Ελλάδος, όλου του Έλληνισμού. Διά να το μάθης, δεν έχεις παρά να τα έρωτήσεις.

Αυτά έλεγεν ό μακαρίτης Δεληγιάννης. Και τα ένθυμήθηκα αυτές τας ήμέρας που βλέπω εις τους δρόμους τόσα παιδιά και παιδάκια φανατισμένα με τα κόμματα, να φωνάζουν άλλα «Ράλλαρως» και άλλα «Βενιζέλαρος». Ρά, ρά, ρά! και βέ, βέ, βέ! Δεν ένδιαφέρομαι ποιος θα επιτύχη εις τας εκλογάς, δια να εξετάσω τί όνομα φωνάζουν περισσότερον τα παιδικά στόματα,

με ποιον κόμμα εινε τα περισσότερα παιδιά. Έκείνο που μ' ένδιαφέρει είναι αυτή ή πολιτικομανία των παιδιών. Δεν εινε μόνον τα παιδιά του δρόμου που φωνάζουν, που τρέχουν εις τας διαδηλώσεις, που στολίζονται με εικόνας και με σύμβολα και που μουντζουρώνουν τους τείχους μ' επιγραφάς. Είναι και πολλά παιδιά, νοικοκυρούπουλα, μαθηταί. Και δεν εινε μόνον παιδιά μικράς ηλικίας, αι έκδηλώσεις των όποιων έχουν χαρακτηρησάται παιγνιδιού. Είναι και παιδιά μεγαλύτερα, έφηβοι, νεοί. Αυτοί δεν παίζουν. Ένθουσιάζονται με όλην των την σοβαρότητα. Όμιλούν σάν μεγάλοι, και οι μεγάλοι πολλάκις τους ακούουν με προσοχήν. Διότι πολλοί εινε έξυπνοι, ζωηροί, ευγλωττοι, ένήμεροι εις τα πολιτικά, γνωρίζοντας όλας τας λεπτομερείας...

Και να σάς είπω την αλήθειαν; Αυτό με λυπεί πολύ. Δεν θα ήθελα να έδλεπα παιδιά τόσοον πολιτικομανή. Δεν θα ήθελα να τα έβλεπα από αυτήν την ηλικίαν να γυμνάζονται εις τον άχαριν ρόλον του έκλογέως-κουμπάρου ή του υποψηφίου δημαγωγού. Δεν θα ήθελα να τα έβλεπα να χάνουν τον καιρόν των με το να διαβάσουν τα κύρια άρθρα και τας έκλογικας ειδήσεις των έφημεριδών. Ούτε να γυρίζουν εις τους δρόμους και τα έκλογικά κέντρα, συγχρωτιζόμενοι με τους μπράβους και τους άλλους παλκανθρώπους των διαφόρων κομμάτων. Αυτό εινε μία διασθορά από τας χειροτέρας. Και όσην κακήν έντύπωσιν μου κάμνει ένα παιδί που κλπίζει, ή χαρτοπαίζει, τόσοην μου κάμνει και ένα παιδί που συζητεί πολιτικά και ακολουθεί τας διαδηλώσεις. Μευ εινε αδιάφορον άν από αυτό έχουν ώφέλειαν οι πολιτικοί και άν ήμπορύν να εξάγουν συμπεράσματα ως του μακαρίτου Δεληγιάννη. Εκείνο που θα ήθελα, ήτο να έλειπεν αυτού του είδους το «βαρόμετρον». Τα παιδιά δεν πρέπει νακατεύωνται εις τα πολιτικά. Τα μικρότερα άς έχουν άλλα παιγνίδια. Τα μεγαλύτερα άς έχουν άλλας ασχολίας. Υπάρχουν τόσα ώραϊα δια την ηλικίαν των! Υπάρχουν τόσα πράγματα και ζητήματα του κύκλου των, δια τα όποια ήμπορύν να ένθουσιάζωνται και να φανατίζωνται! Η πρόωρος πολιτικομανία εινε σύμπτωμα κάκιστον. Το παιδί που πάσχει από αυτήν, σημαίνει ότι δεν τραβή καλόν δρόμον. Είμπορεί να φοβήθη κνεις ότι δεν θα κυττάξη ήσυχα την δουλειάν του, δεν θα μάθη, πολλά γράμματα, δεν θα εξασφαλίση, εργασιάν και στάδιον, αλλά θα γίνη ένας όκηρος, ένας άμαθής, ένας κατεργάρης, όπως αυτή που άφοσιώνεται εις τα κόμματα και χωρίς καμμίαν άξίαν, ζούν εις βάρος του Δημοσίου.

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Ο ΔΩΝ ΚΙΧΩΤΗΣ

[ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ Μ. CERVANTES]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' (Συνέχεια)

Κατόπι διέταξε μίαν από τας χωρικής να ζώση τὸν νέον ἰππότην μετὰ τὸ ξίφος του, τὸ ὅποιον ἐκείνη ἔκαμε μετὰ τὴν μεγαλειότητα σοδορότητα, διότι ἡ ἀνάμνησις τῆς γοργότητος μετὰ τὴν ὀπιανὸν ὁ Δὼν Κιχώτης εἶχε τιμωρήσῃ τὸν αὐθάδη ἐκείνον ἀγωγιάτην καὶ ἡ ἀταραξία του ὑπὸ τὴν χάλαζαν τῶν πετρῶν, τῆς ἀφῆρεσε κάθε διάθεσιν ἀκαίρου ἰλαρότητος. Ἡ σύντροφός της τοῦ ἔδεσε τοὺς περονιστήρας του, ἐκείνος δὲ ἠὺχαρίστησε καὶ τὰς δύο θερμοὺς καὶ πομπωδῶς. Μόλις δὲ τοῦ ἔφεραν τὸν Ἀγαυοῦντᾶ, τὸν ὁποῖον ἐσέλλωσαν γρήγορα γρήγορα, ὁ Δὼν Κιχώτης ἠσπάσθη τὸν πανδοχεῖα καὶ τῷ ἐξέφρασε τὴν πολλὰς καὶ στομφοῦδας εὐχαριστίας, διότι εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσίην νὰ τὸν κάμῃ ἰππότην, ὥστε ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος δὲν ἐτόλμησε νὰ ζήτησῃ πληρωμὴν δι' ἑα εἶχαν φάγῃ τὸ ἄλογον καὶ ὁ καθάλλαρης, ἐγάρη δὲ εἰλικρινῶς ὅταν τοὺς εἶδε νὰ πομακρύνωνται, τὸν ἕνα ἐπὶ τοῦ ἄλλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἐφημέρωνεν ἡ αὐγή, δροσερὰ καὶ ροδοχρῶς, ὅταν ὁ Δὼν Κιχώτης ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ πανδοχεῖον καὶ ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν τοῦ κελήτης του πρὸς τὸ μέρος τῆς οἰκίας του. Τῶντι, ἔσον ἀνυπόμονος καὶ ἂν ἦτο νὰ ἐξακολούθησῃ χωρὶς ἀναβολὴν τὴν περιπλάνησιν του τῶρα ποῦ ἐχειροτονήθη ἰππότης, ἐνεθυμήθη τὴν συμβουλήν τοῦ πανδοχεῖως διὰ τὰ χρήματα καὶ τὰς πρὸς ἑαυτὸν, καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃ, πρῶτα εἰς τὴν οἰκίαν του διὰ νὰ παραλάβῃ. Ἐκτός τούτου ἠθέλε νὰ προμηθευθῇ κ' ἕνα ἰπποκόμον, διὰ νὰ τὸν συνοδεύῃ εἰς τὰ ταξείδια του. Ὅλοι εἰ πολαὶ ἰπποταὶ ἠκολούθησαν ἀπὸ ἕνα ἰπποκόμον. Κ' ἐπειδὴ ἤξευρεν εἰς τὴν γειτονίαν του ἕνα πτωχὸν χωρικὸν μετὰ γυναῖκα καὶ

πολλὰ παιδιά, ἐσκέφθη ὅτι ἦτο ἀκριβὲς ὁ ἄνθρωπος ποῦ τοῦ ἐχρηστάζετο. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ ἀπελπισία καὶ ὁ τρόμος ἐβασιλευον εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Δὼν Κιχώτου ἀπὸ τῆς ἐξαρνητικῆς καὶ ἀνεξηγήτου ἐξαφανισεῶς του. Αἱ δύο δυστυχεῖς γυναῖκες, ἡ οἰκονόμος του καὶ ἡ ἀνεψία του, ἐκμηχαν ὡς τρελλαί. Ἐφάξαν, ἠρσύνθησαν, ἠρώτησαν παντοῦ, ἀλλὰ εἰς μάτην. Καὶ ἐπιτέλους ἐμάντευσαν σχεδὸν τί θὰ συνέβῃ.

— Αὐτὸ ποῦ σᾶς λέγω, αἰδουσιώτατε, ἔλεγον ἡ οἰκονόμος πρὸς τὸν ἐφημέριον Περζέ, ὁ ὅποιος εἶχεν ὑπάγῃ τὴν ἐπαύριον, ὡς γείτων, μετὰ τὸν κύρ-Νικόλαν, τὸν κουρέα-χειρουργόν, δὲ νὰ μάθουν νεώτερα ὅσον εἶμαι βεβαίᾳ ὅτι ζῶ καὶ ὑπάρχω, ἄλλο τόσον εἶμαι βεβία ὅτι ἐκείνα τὰ παλιὰ βιβλία, τὰ ἀναθεματισμένα, ποῦ τὰ ἐδιάβαζε νύκτα-μέρα, ἐτρέλλαν τὸν ἀρέντη μου.

— Ναι, προσέθεσεν ἡ ἀνεψία καὶ

«Ἐβόηθησαν τὸν δυστυχῆ ἰππότην...» (Σελ. 120, στ. γ')

μοῦ κἀμφαίνεται πολὺ, αἰδουσιώτατε, ποῦ δὲν ἐφροντίσαμε ποτὲ νὰ διαβάσωμε μερικά, γιὰ νὰ ἴδομε τί γράφουν. Μοῦ φαίνεται ὅτι πρέπει νὰ τὰ κάψωμε.

— Αὐτῆς τῆς γνώμης εἶμαι κ' ἐγώ, ἀπεκρίθη ὁ ἐφημέριος. Θὰ κάμω καλά νὰ ἔλθω αὐριο τὸ πρωὶ καὶ νὰ πάρωμε τὰ μέτρα μας γι' αὐτὰ τὰ βιβλία, πρὶν μᾶς κάμουν κανένα χειρότερο.

Ἐνῶ ὠμιλοῦσιν, ἐκτύπησεν ἡ θύρα καὶ εἰσῆλθεν ἕνας χωρικὸς ἀπὸ τὸ ἴδιον χωρίον. Ἦρχετο νὰ ναγγεῖλῃ ὅτι ἤυρεν εἰς τὸν δρόμον τὸν δυστυχῆ πλανόδιον ἰππότην εἰς ἐλσεινὴν κατάστασιν, καὶ ὅτι τὸν ἐ-

βόηθησε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σπίτι του, ἀναβιάσας αὐτὸν εἰς τὸ γαϊδοῦρι του, διότι ὁ κελῆς δὲν εἶχε πλέον δυνάμεις νὰ προωρῆσῃ. Ἐτὸ βάρος τοῦ ἰπποκόμου τὸν συνέτριβε, φαίνεται ἰσχυρότερος παρὰ ποτὲ καὶ ὁ χωρικὸς ἠναγκάσθη νὰ τὸν σύρῃ ἀπὸ τὸν γαϊδόν. Ὅσον διὰ τὴν ἰππέα, κοὶ αὐτὸς δὲν ἦτο εἰς καλλίτερον κατάστασιν, διότι φαίνεται, τὸν εἶχαν κἀκροεταχειρισθῆ πολὺ κατὰ κτηνώδεις ἀγωγιάται, τοὺς ὁποίους συνήνησε καθ' ὅδον.

— Δὲν σᾶς τῶλεγα; ἀνέκραξε ἡ οἰκονόμος. Ὁχι, τὰ κατοραμένα βιβλία! Ὁρμησαν ἔξω εἰς τὴν αὐλήν.

— Ἐμπρός, ἀρέντη, εἶπεν ἡ οἰκονόμος πρὸς τὸν Δὼν Κιχώτην, κατεβήτε ἀπ' αὐτὸ τὸ γαϊδοῦρι κ' ἐλάτε νὰ πέσετε στὸ κρεβάτι σας. Ἐχετε ἀνάγκη ἀπὸ ἀνάπαυσι καὶ περιποίηση.

Ἐβόηθησαν τὸν δυστυχῆ ἰππότην νὰ πεζεύσῃ καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς τὸ κρεβάτι του. Καὶ ὅταν συνῆλθεν ὀλίγον καὶ ἠμπόρεσε νὰ ἐμιλήσῃ, τοὺς διηγήθη ὅτι εἶχε πέσῃ ἀπὸ τὸν ἰππὸν του, ἐνῶ ἐμάχχετο ἐναντίον δέκα γιγάντων, τῶν πλέον κακοποιῶν ποῦ ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον!

— Μπᾶ, μπᾶ; ἔκαμεν ὁ ἐφημέριος. Εἶνε λοιπὸν ἀνακατωμένοι στὴν ὑπέθεσι καὶ γίγαντες; Ποῦ καλὰ! αὐριο βράδυ τὰ καίμε δλα!

Ὁ Δὼν Κιχώτης δὲν ἔδωσε καμμίαν προσοχὴν εἰς αὐτὰ ποῦ εἶπεν ὁ ἐφημέριος. Ἦτο πάρα πολὺ κουρασμένος καὶ τὸ μόνον ποῦ ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ ἦτο νὰ φάγῃ ὀλίγον καὶ νὰ κοιμηθῇ. Ὁ χωρικὸς ὅμως διηγήθη ὅλας τὰς λεπτομερείας ποῦ ἤξευρε, πῶς δηλαδὴ εἶρε τὸν Δὼν Κιχώτην κατακείμενον ὡς πτώμα εἰς τὴν μέσσην τοῦ δρόμου καὶ πῶς τ' ἀσυνάρτητά του λόγια περὶ πύργων, ἰπποταῶν, πυργωδοσποινῶν καὶ γιγάντων, τὸν ἔκαμαν νὰ ἐνοήσῃ, ὅτι ὁ δυστυχὴς εὐπατρίδης δὲν τὰ εἶχε σωστά.

Ὁ ἐφημέριος καὶ ὁ κουρέας ἐκράτησαν τὸν λόγον των. Ἐπήγαν πρῶτ-πρῶτ καὶ ἐζήτησαν ἀπὸ τὴν οἰκονόμον τὸ κλεῖδι τοῦ μικροῦ δωματίου, ὅπου ὁ Δὼν Κιχώτης εἶχε τὰ βιβλία του. Ἡ οἰκονόμος ἐπρότεινε νὰ ρίψουν ἀπὸ τὸ παράθυρον εἰς τὴν αὐλήν ὅλα τὰ βιβλία ἀ-

νεξαιρέτως καὶ ἀδιακρίτως, νὰ τοὺς βάλουν φωτιά καὶ νὰ τὰ καύσουν μέχρι τοῦ τελευταίου ὁ ἐφημέριος ὅμως, ὁ ὁποῖος ἦτο λόγιος ἄνθρωπος, δὲν συγκατετέθη νὰ ἐνεργήσουν τόσον βαναύσως, ἀλλ' ἐπέμεινε ἀπολύτως νὰ διαβάξῃ, πρῶτα τὸν τίτλον κάθε βιβλίου, ἐφ' ὅσον τὰ ἔπαιρνεν ἕνα ἕνα ἀπὸ τὸ ράφι ὁ κύρ Νικόλας καὶ τοῦ τὰ ἐδίδεν.

Τὸ πρῶτον ποῦ ἐζήτησαν, ἦτο ἕν ἔργον παλαιόν, εἰς τέσσαρας τόμους, τὸ πρῶτον αὐτοῦ τοῦ εἴδους ποῦ εἶχε τυπωθῆ εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Διὰ τοῦτο ὁ ἐφημέριος τὸ ἔβαλεν εὐλαβῶς κατὰ μέρος. Τὸ δευτέρον ὅμως ἦτο ἀπομίμησις χωρὶς καμμίαν ἀξίαν καὶ τὸ εἶδεν εὐθὺς ἅμα τὸ ἠνοήσε.

— Πάρε το, καλὴ μου κυρία οἰκονόμο, εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα, ἀνοίξε τὸ παράθυρο καὶ πέταξέ μου τὸ εἰς τὴν αὐλήν. Ἄς γίνῃ τὸ θεμέλιον τῆς πυρᾶς ποῦ θανάψωμε μετ' ὀλίγον.

Ἄλλα πολλά, τῆς αὐτῆς φύσεως βιβλία, ἠκολούθησαν τὸ πρῶτον, καὶ ἡ οἰκονόμος, ἐνθουσιασμένη ποῦ ἀπηλάσσετο τοῦ κόπου νὰ τὰ κουβαλήσῃ κάτω, τὰ ἐπετοῦσεν ἀπὸ τὸ παράθυρον μετὰ τὴν μεγαλειότητα προθυμίαν.

Ἄφου ἐπεθεώρησαν ὅλην τὴν βιβλιοθήκην, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν δὲν ἐξεχώρισαν

παρὰ ὀλίγα μόνον βιβλία, ἀξία σωτηρίας διὰ τὴν πραγματικὴν των ἀξίαν, κατὰ δικασάντες ἀμελετικῶς ὅλα τὰ ἄλλα, κατέβησαν εἰς τὴν αὐλήν, ὅπου περιχάρης ἡ οἰκονόμος τοὺς ἔβαλε φωτιά. Οὕτως ἐτελείωσαν τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα ὁ ἰππότης εἶχε σωρεῖσθ, εἰς τὴν βιβλιοθήκην του ὡς θησαυρὸν πολυτίμον.

Μετὰ τ' ὀλοκαύτωμα τοῦτο, ἡ ἀνεψία καὶ ἡ οἰκονόμος ἤρχισον νάνησυχον διὰ τὰς συνεπείας. Τί θὰ ἔκαμνεν ὁ Δὼν Κιχώτης ὅταν θὰ ἐγίνετο καλά, θὰ ἐσηγώνατο ἀπὸ τὸ κρεβάτι καὶ δὲν θὰ εὗρισκε τὰ βιβλία του; Ἐσκέφθησεν λοιπὸν ὅτι τὸ καλλίτερον ποῦ εἶχαν νὰ κάμουν ἦτο νὰ κτίσουν, νὰ ἐξαλείψουν τὴν θύραν τῆς βιβλιοθήκης καὶ νὰ ἐπινοήσουν

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἱστορικὸν ρόπτρον

Ἡ ἀγρία αὐτὴ μορφή εἶνε ἀπλούστατα τὸ γάλκινον ρόπτρον μιᾶς θύρας. Εὗρισκεται ἐπὶ τῆς βορείου εἰσόδου τῆς Μητροπόλεως τοῦ Durham. Ἄλλην φορὰν, κάθε ἐγκληματίας καταδικαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐξουσίας καὶ καταθῶνων νὰ δρᾶξῃ αὐτὸ τὸ ρόπτρον, εὗρισκετο ἐν ἀσφαλείᾳ. Κανεὶς δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸν συλλάβῃ.

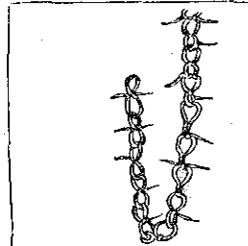
Βασιλικὸς βραχίον

Ἐν μέλος τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ἀγγλίας τοῦ ὀποῖου δὲν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα, ἔχει ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος τὸν θαυμάσιον αὐτὸν σιγματισμὸν, τὸν ὅποιον

βλέπετε εἰς τὴν ἀπάναντι εἰκόνον. Εἶνε ἀληθὲς ἀριστοτέλεσμα μετὰ πολλὰ χρώματα, ἐτετελεσθὲν ὑπὸ εἰσικῶ καλλιτέχνου Ἰάπωνος.

Περίεργον περιλαίμιον

Τὸ περιλαίμιον αὐτὸ εἶνε σιδηρῶν καὶ γεμάτων ἐξοχῆς μυτερᾶς. Εἰς πολλὰ μέρη τοῦ Μεξικῶ, ὅταν ἕνας ἄνδρας χάσῃ τὴν γυναῖκά του, ἡ μὴ γυναῖκα τὸν ἄνδρα τῆς, ὁ γῆρος ἢ ἡ χήρα φορεῖν εἰς τὸν λαιμὸν τὸ κόσμημα αὐτὸ ἐπὶ ἕν ἔτος, διότι ἔχουν τὴν πρόληψιν ὅτι βασιανίζόμενοι, λυτρώνουν ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας του τὸν νεκρὸν καὶ τῷ ἀνίστουν τὸν παράδεισον.

Ἐβδομαδιατοὶ Διαγωνισμοὶ

α'.) Ἐφθαρμένη Ἐπιγραφή

(Ἐορτήν ὑπὸ τοῦ Παοδισίου Πηγηοῦ)

Η. ΕΝ Α..Ν

Ζητεῖται νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἐπιγραφή αὐτή.

β') Παίγνιον

Ἐορτήν ὑπὸ τῆς Κραυγῆς Νίσης

Table with 5 columns and 3 rows containing letters: BI, ΛΑ, ΜΟ, ΜΕ, ΤΙ, Α, ΚΡΟ, ΠΟΥ, ΣΙΣ, ΚΡΗ, ΓΑΣ, ΣΥΛ, ΝΩ, ΜΙ, ΚΟ

Νὰ συναρμολογηθῶσιν οἱ συλλαβαὶ οὗται ὥστε νὰποτελεσθῶσιν τέσσαρα ψευδώνυμα τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ μίαν λέξιν ἕκαστον.

Ἀήλωσις: Κάθε συνδρομητῆς, ἀγοραστῆς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὰς λύσεις εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολήν του μετὰ μίαν δεκάραν ἢ μετὰ ἕνα δελτακτικὸν γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθῶσιν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῖον θάποτελεσθῇ, θὰ ἐγγράφωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητᾶς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσεις τοῦ 12ου φύλλου

α') Νους ὄρα καὶ νους ἀκούει. — β') Ἐβραῖοι, Φοῖνικες, Βαβυλώνιοι, Ἀσσύριοι,

Σελίς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Μόλις γυρίσαμε απ' την εκκλησία με χίλιες ευχές στο στόμα. Προσπαθούσαμε...

«Έλα, κάθισε λίγο να σου φέρω» του είπα. Μπήκε, και κάθισε στην αψίδα...

Φουστανέλλα του Βύρωνα

ΒΙΟΠΑΛΑΙΣΤΑΙ

Είπε νύξ άσέληνος. Μεγάλη σχεδία, πλήρης φελλάχων άνθρακένου, προσεγγίζει...

Διά διπλής γεφύρας συγκοινωνεί το άμρόπλιον με τόν σχεδίων. Μία σάνις...

ΤΟ ΓΛΥΚΟΧΑΡΑΓΜΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Πώς με μι' άπειρη γλυκάδα τραγουδάει το μικρούλι κυματάκι κάτω στην άκρογιαλιά!

ΔΥΣΙΣ

Πώς θερμαίνει την ψυχή μου και μαγαίνει το πουλί, π' άρχινάει έρωταμένο να σε ψέλλη, ω χαρουγιά!

Πώς φουσάει τ' άγεράκι και κουνάει τα κλαδιά, και σαν άτακτο παιδάκι, μου χαλάει τα μαλλιά!

Και πώς χαίρεται όλ' η πλάσι, πώς κουνιέται, νιέται το δενδρί! Ω! μικρό μου εκκλησάκι, μεσ' στα δένδρα...

Ουίλλης

ΕΛΠΙΔΕΣ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΑ

Κάθε βράδυ που πάω να κοιμηθώ, όταν είναι καλός καιρός κάθηναι λίγη ώρα άκκουμπισμένος στο παράθυρο και θαναμάζω το ωραιότατο θέαμα.

Άκκουμπισμένος εις το παράθυρο ρεμβάζω... Μακράν εις τούς ύψηλους και σκοτεινούς ρομβώδες της Αγίας Σοφίας...

πόσον συγκινητικά είνε αυτά αι σελίδες της ιστορίας μας! Σελίδες λύπης και δόξης. Έχει ή φαντασία πετῶ, και σκέπτεται, τι άραγε σκέπτεται; Ποιοι λογισμοί την συνταράττουν; Άραγε ή λύπη και ή άπελπισία, ή ή έλπις και ή προσδοκία; Άλλ'... Έλλην δέν άποθαρούνεται... έλπιζει...

Δωδωναίος

ΔΥΣΙΣ

Περπατώντας στην ταράτσα, με δύο αγαπημένες μου φίλες, έκυττάζαμεν τόν δύοντα ήλιον. Τα μικρά-μικρά συννεφάκια που είνε στο κάτω μέρος, γίνονται άσημένα, ένῶ το άλλο μέρος του ούρανού είνε κατάχρυσον, τα πρόσωπά μας νομίζει κανείς ότι είνε από χρυσάφι, τριγύρω μας τά βουνά γίνονται κατάχρυσά, όπως και όλα τά άλλα πράγματα. Και αυτή ή θάλασσα νομίζει κανείς ότι είνε ένα άπεράντον στρώμα χρυσοῦ. Βλέποντας έτσι χρυσά όλα γύρω μας, κάνομεν χρυσά όνειρα να πάμε να μαζεύσομεν χρυσάφι άλλα... σιόπ! Ο ήλιος δύνει!!! Τώρα ο ούρανός χρωματίζεται μ' ένα ζωηρό κατακόκκινο χρώμα, τά βουνά παίρνουν πρώτα ένα ολόγλυκο όδύ χρώμα και έπειτα ένα έξοχο βιολέ. Η θάλασσα δέν είνε πιά το άπεράντο στρώμα χρυσοῦ, αλλά ένα άπεράντο στρώμα τριανταφυλλάκι, και όλα έν γένει βάφονται με ολόγλυκα χρώματα. Τώρα πλέον δέν κάνομεν όνειρα για χρυσάφι, αλλά λέμε ότι όλα αυτά μόνον από ένα ζωγράφον μποροῦν να χρωματισθοῦν. Τόν ζωγράφον της φύσεως!

Τώρα ο ούρανός χρωματίζεται μ' ένα ζωηρό κατακόκκινο χρώμα, τά βουνά παίρνουν πρώτα ένα ολόγλυκο όδύ χρώμα και έπειτα ένα έξοχο βιολέ. Η θάλασσα δέν είνε πιά το άπεράντο στρώμα χρυσοῦ, αλλά ένα άπεράντο στρώμα τριανταφυλλάκι, και όλα έν γένει βάφονται με ολόγλυκα χρώματα. Τώρα πλέον δέν κάνομεν όνειρα για χρυσάφι, αλλά λέμε ότι όλα αυτά μόνον από ένα ζωγράφον μποροῦν να χρωματισθοῦν. Τόν ζωγράφον της φύσεως!

ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΤΙΚΟΝ Ένας άγγλος εις την Κεϋλίαν, θέλων να κάμη λουτρόν, παρεκάλεσεν ένα ιθαγενή να του δείξη έν μέρος του ποταμού ελεύθερον από κορκοδείλους. Ο ιθαγενής τόν άδήγησε πλησίον της έκβολής. Ο Άγγλος ερρίφθη εις τόν ποταμόν και έλούετο μετ' άπολαύσεως, ένῶ ο δηγότος του τόν παρηκολούθει διά του βλέμματος μετά μεγάλης προσοχής. Όταν έτελείωσε το λουτρόν του, ο Άγγλος ήρώτησε διά ποίαν αίτίαν δέν ύπήρχαν κροκόδειλοι εις το μέρος εκείνο. «Κροκόδειλος φοβάται καρχαρία» απήνησεν ο άγαθος Σιγγαλέζος. «πάρα πολύ καρχαρίας εδώ!»

Νέλκε

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η μαμά. — Τάχη, μήν κάνεις άτακτα σήμερα που μεταλαβες, γιατί δέν κάνει να σε δείρω... Ο Τάκης. — Μα το ξέρω, μαμά, και γι' αυτό δέν φοβάμαι... Έστάλη υπό της Κραυγής Νίκης

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η μαμά. — Τάχη, μήν κάνεις άτακτα σήμερα που μεταλαβες, γιατί δέν κάνει να σε δείρω... Ο Τάκης. — Μα το ξέρω, μαμά, και γι' αυτό δέν φοβάμαι... Έστάλη υπό της Κραυγής Νίκης

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1912

Οι όροι μεταβάλλονται

Διά να έχη περισσότεραν ζωηρότητα κ' ενδιαφέρον το Δημοψήφισμα προς ανακήρυξιν των ωραιότερων ψευδωνύμων του έτους, άπεφάσισα να τροποποιήσω τους όρους του ως εξής:

Θά γίνονται τέσσαρες ψηφοφορίαι κατ' έτος. Αί μιν τρεις πρώται προς ανακήρυξιν υποψηφίων ψευδωνύμων, (μία διά τά ψευδώνυμα της πρώτης τριμηνίας, άλλη διά τά ψευδώνυμα της δευτέρας και άλλη διά τά ψευδώνυμα της τρίτης) ή δέ τετάρτη και τελευταία όριστική.

Από τά ψευδώνυμα της πρώτης τριμηνίας, έπειτα της δευτέρας και τέλος της τρίτης, θάνακηρύσσονται ως υποψήφια είκοσι κάθε φοράν, όσα θά πλειονοψηφούν κατά τās μερικās ψηφοφορίας. Ούτω θά έχομεν εις το τέλος έξήκοντα έν όλω υποψήφια ψευδώνυμα και μεταξύ αυτών και μόνον θά γίνεται ή τελευταία όριστική έκλογή, ή όποια θάναδεικνύη τά δέκα καλλίτερα προς βράδευσιν.

Βραβεία έκλογών κατά τās τρεις πρώτας μερικās ψηφοφορίας δέν θάπονεύονται. Μόνον θά ανακηρύσσονται οι υποψήφιοι. Εις την τελευταίαν όμως ψηφοφορίαν θά βραδύονται και οι έκλογείς λαμβανόμενων επ' όρει και των τεσσάρων τριμηνοφδελίων και άθροισμένων όλων των ψηφών, τās όποιās έχει λάβη και κατά τās τέσσαρας ψηφοφορίας (και κατά τās μερικās και κατά την όριστικήν), έκαστον εκ των αναγεγραμμένων εις τά ψηφοδέλτια αυτά ψευδωνύμων. Ο αριθμός του άθροίσματος τούτου θά όρξη την θέσιν του διαγωνιζομένου διά βράδευσιν έκλογέως. Επομένως συμφέρον όλων είνε να λαμβάνουν μέρος και εις τās τέσσαρας ψηφοφορίας, διότι τότε έχομεν την μεγαλύτεραν πιθανότητα να επιτύχουν ως έκλογείς. Επειδή δε κατ' αυτό το σύστημα θάπονεύονται εις το έξής τά βραβεία των έκλογέων, τά ψηφοδέλτια δέν είνε ανάγκη να αναγράφουν τά ψευδώνυμα κατά τάξιν προτιμήσεως, όπως μέχρι τούδε, αλλά κατά σειράν αλφαβητικήν.

Βραβεία Ψευδωνύμων και Βραβεία Έκλογέων θάπονεύονται τά ίδια που άπενεμήθησαν και φέτος, τόμοι άξίας έν όλω διακοσίον δραγμαῖν. [Τά γνωρίζετε από τά Αποτελέσματα του προηγούμενου φύλλου, θα τά επαναλάβω δέ εις την προκήρυξιν της τελευταίας ψηφοφορίας.] Επίσης θά δικαιούνται να λαμβάνουν μέρος εις το Δημοψήφισμα ως έκλογείς, όσοι μιν όλιο όσοι έχομεν ψευδώνυμον έγκειρισμένον και ισχύον, επί πληρωμῆς δέ λεπτῶν 10 οι άνευ ψευδωνύμου συνδρομηταί και τάδεκα των, και λεπτῶν 30 οι κατά φύλλον άγορασταί. Έκλέξιμα δέ ψευδώνυμα θά είνε όσα θά εγκρίνονται εις την οικείαν στήλην της άλληλογραφίας κατά τās τρεις πρώτας τρι-

μηνας έκάστου έτους, διότι διά τά ψευδώνυμα της τετάρτης (τά όποια είνε πάντοτε όλίγιστα), δέν θά γίνεται ιδιαίτέρα ψηφοφορία προς ανακήρυξιν υποψηφίων, άλλ' ή γενική και τελευταία θά περιορίζεται μεταξύ των 60 ψευδωνύμων, τά όποια θάνακηρύσσονται υποψήφια με τās τρεις πρώτας ψηφοφορίας.

ΔΙΑ ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΗΣ Α' ΤΡΙΜΗΝΙΑΣ ΤΟΥ 1912

Συμφώνως προς τάνωτέρω, προκηρύσσεται σήμερα ή πρώτη μερική ψηφοφορία προς ανακήρυξιν 20 υποψηφίων από τά ψευδώνυμα της Α' τριμηνίας του 1912.

Από τά ψευδώνυμα δηλαδή, — νέα ή ανανεώσεις— όσα έφάνησαν εις τās «Εφημερίδες Ψευδωνύμων» της Άλληλογραφίας από 1ης Δεκεμβρίου 1911 μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1912 (φυλλάδια 1—13) έκαστος θά έκλέξη δέκα, τα κατά την γνώμη του ωραιότερα, και θά μου τά στείλη γραμμένα κατ' αλφαβητικήν σειράν εις ψηφοδέλιον επί άπλου γράφου γραφής, μεγέθους τετάρτου της κόλλας, συντεταγμένον ως έξής:

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ Α' ΤΡΙΜΗΝΙΑΣ ΤΟΥ 1912

Του (ή της) [Γράφε εδώ το όνομά σου και, άν έχης, το ψευδώνυμόν σου.]

Εκ των Ψευδωνύμων της Διαπλάσεως, τά όποια έφάνησαν κατά την Α' Τριμηνίαν του 1912, μου ήρεσαν περισσότερο τά έξής δέκα, τά όποια αναγράφω κατ' αλφαβητικήν σειράν: [Έπεται ο κατάλογος των ψευδωνύμων, το έν κάτωθεν του άλλου, και ή υπογραφή του έκλογέως.]

Κάθε ψηφοδέλιον έκλογέως μη έχοντος ψευδώνυμον, θά συνοδεύεται κατά τάνωτέρω από δεκάλεπτον γραμματόσημον, άν είνε συνδρομητής ή άδελφός συνδρομητού, και από τριανοντάλεπτον άν είνε άγοραστής.

Η διαλογή της Α' αυτής ψηφοφορίας θά μās δώση τούς 20 πρώτους υποψηφίους διά την τελικήν έκλογήν. Ψηφοδέλτια είνε δεκτά μέχρι της 15' Απριλίου έ. έ το βραδύτερον.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Αλληλογραφία της „Διαπλάσεως“

Αθήναι, 38, όδός Εβριπίδου την 29 Φεβρουαρίου 1912

«ΠΟΥ είνε του Αφρόδιου τά σημαντικά ποιήματα; Που είνε του Φαιδρού Αδάμαντος τά χωριάτικά διηγήματα; Τι γίνονται και δέν σου στέλλουν; Μην μεγάλωσαν;...» Αυτά έρωτῶ ο Έσπερος— αυτά έρωτῶ κι' έγώ.

Βεβαίως, Γενναίωμυχε Ήπειρώτα, εμπορείς να λαμβάνης μέρος εις όλ' αυτά και σε δέχομαι μετά πάσης χαράς. Χρήματα εμπορείς να μου στέλλης διά ταχυδρομικής επιταγής από το πλησιέστερον ταχυδρομικόν γραφείον, όσάκις σου δίδεται ευκαιρία.

Τριανταφυλλάκι, διά το «Θέατρον» του κ. Εσνοπούλου εμπορείς βεβαίως να έγγραφής από τώρα. Αί έγγραφαι ήρχισαν. Η δέ Άγγελια έξεδόθη ένα μήνα πριν, διά να έχομεν καιρόν, όσοι θέλουν ναποκητήσουν τά βιβλία, να όικονομήσουν τά χρήματα, διότι, ξεύρεις, όλιο δέν τά έχομεν πρόχειρα. Όσοι όμως τά έχομεν, δέν είνε ανάγκη να περιμένουν την τελευταίαν ήμέραν της προδησίως.

Αυτό είνε άληθεια, Καμίλλη Ριονσαί, δέν ύπάρχει μαρτυρημένος άνθρωπος που να μην ύπήρξε συνδρομητής μου και αναγνώστης μου. Όσοι άκούονται σήμερα, εις όλα τά στάδια, από εδώ έπέρασαν, από εδώ έρχησαν.

Η ανταλλαγή έγεινεν, Έκκεντρικέ, δέν είνε ανάγκη να στείλῃς άλλο τετράδιον. Σού εύχομαι να επιτύχῃς εις τās εισαγωγικάς σου

έξετάσεις και να σε ιδώ μεθαύριον αξιοματικόν του Ναυτικού.

Όταν ήτο μικρή ή Κρητικοπούλα, είδε μίαν φοράν τόν «Δόν Κιχόττην» εις το θέατρον και θυμάται ότι έξεκαρδίση από τά γέλια. Φαντασθήτε λοιπόν με τι εύχαρίστησιν τόν διαβάζει τώρα. Άλλά και ποιος δέν είνε ένθουσιασμένος με αυτό το μυθιστόρημα;

Ζεφυρίτις, τās λύσεις των Έβδομαδιαίων Διαγωνισμῶν δέν πρέπει να τās γράφῃς επί γάρτου των Λύσεων άλλ' επί κοινού, διά να μην ανακατεῦνται με τās λύσεις των Πνευματικῶν Άσχημάτων, όπως συνέβη με τās λύσεις σου του 9ου, 10ου και 11ου φυλλάδιου.

Ησούς του 21, σ' εύχαριστῶ πολύ διά το ξεσπάθωμα. Θεωρῶ άντιπαιδαγωγικά τά μεμψιμοιρα έν γένει και τάπαισιδοχα και δι' αυτό άποφεύγω να δημοσιεύω τέτοια, άκόμη και εις την Σελίδα Συνεργασίας.

Καθόλου άσχημα δέν έπήγε φέτος το ξεσπάθωμά σου, Έλλάς του Ρήγα, αφού μάλιστα θά έχη και συνέχισαν. Πολλά σ' εύχαριστώ διά τās τσας ενεργείας και τās καλās διαθέσεις και εύχομαι να πραγματοποιήθῃ το σχέδιόν σου περί ίδρύσεως Μικροῦ Συλλόγου, διότι εις την νήσον σας δέν ύπάρχει κανείς. Η φωτογραφία του άδελφού σου δέ δημοσιευθή.

Νά και ο Φοίβος. Ο πρώτός μου Πράκτωρ εις την Άμερικήν. Θά διαδώσῃ το περιοδικόν μας και μεταξὺ των Έλληνοπαίδων του Νέου Κόσμου, διά το όποτον έργηθαι δραστηρίως. Τόν εύχαριστῶ πάρα πολύ.

Ο Θαλής, ένθουσιώδης μου φίλος, μου περιγράφει με πόσην άληθοσίαν πέρα διαβάσει. Και

εις το τέλος προσθέτει. «Άλλά μη νομίζης ότι παραμελῶ τά μαθήματά μου. Κάμνω επίμελως και τά δύο. Και την Διαπλάσιν κατατρώγω και τά διάφορα μαθήματά μου μανθάνω. Ευγε! έτσι κάμνω όλα τά καλά παιδιά. Έλληνική Θεότης, σήμερα μόνον Έλαδα ένα γραμματάκι σου με ήμερομηνίαν 30 Ιανουαρίου. Δέν ήξευρω κι' έγώ πῶς συνέβη. Εις την έρώτησίν σου περιττόν ναπαντήσω, διότι τ' Αποτελέσματα τά είδες. Ο Μάθρος Γάτος δέν ένθυμοῦμαι πιά πῶς έλέγετο. Είνε τσος κατρός!

Αυτό συνέβη, Έξόριστε Άθίς. Έξανάστειλες το διηγηματάκι σου, κι' έγώ κατά λάθος έφύλαξα το παλαιόν εις το χαρτοφυλάκιόν των νέων. Έτσι έληρωθή δύο φορές. Χαίρετίσματα εις την Κολόμπαν.

Όραίος έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν την έξομαδα και οι έξής: Νεράιδα του Έξέλιου (την όποίαν εύχαριστῶ και διά το ξεσπάθωμά) Λουλοδδίου του Βράχου, Άν. Π. Καλφάνη, Σαντελαίρη (δέν εδύνομαι διά τās Μικράς Άγγελίας, όταν δημοσιεύη κανείς έκεί μίαν ύπόσχεσιν και δέν την τηρή) Υψηλή Στοιγγή, Σουλβία, Γοργῶ (τί ωραίο γράψιμο!) Γλυκοχάρμα, Δόν Κολοκούδας Πάτερας (γιατί με δύο ταῦ;) Μικρά Άριστοκράτης, Έλληνικόν Αίσθημα (είνε κορίτσι) και Άηλητισμένη Κόρη.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Εμνοίνονται: «Ανοιχιάτικες Έμμορφίδες» της 'Ηχῆς της Καρδιάς.—«Τό πουλάκι» του Έσπερου.—«Τό σκυλί και το γατί» του Τριαν-

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπερβαίον καὶ ὑπὸ του Οἰκουμένου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικοῦ : Ἐξωτερικοῦ :</p> <p>Ἔτησίαι . . . . . δρ. 8,— Ἔτησίαι . . . . . φρ. 10,—</p> <p>Ἐξάμηνος . . . . . 4,50 Ἐξάμηνος . . . . . 5,50</p> <p>Τριμήνιος . . . . . 2,50 Τριμήνιος . . . . . 3,—</p> <p>Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΥΘΗ Τῆς 1879</p> <p>ΔΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p> <p>Ἐτος 34ον.—Ἀριθ. 15</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20</p> <p>Διὰ τῶν Πρωιτῶν, Ἐσπερῶν, λ. 10. Ἐσπερῶν, λ. 15</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶντα ἑκάστων λεπ. 25</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Ὄδος Ἐδριπέδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολαίον</p>
---	--	--

Περίοδος Β'—Τόμος 19ος Ἐν Ἀθήναις, 10 Μαρτίου 1912

ταφυλάκι.—Γιατί ἀρά γε; τὸ ἔγκριτον—« Ἡ Σελίς καὶ ἡ Μεταλοῦδα τῆς Σελβίας.—« Διπλὴ ἢ Εἰκόνα» τῆς Κομητοπούλας.—« Τὸ μπαϊόνι» τοῦ Ἀθανασίου Διάκου.—Ἀνέκδοτα ἱστορικά καὶ ἄλλα μικρὰ διάφορα διαφώρων.

Ἀπορρίπτονται: « Κοσμοκράτωρ» (τόσον ἐκτενὲς ἀδύνατον νὰ δημοσιευθῇ).—« Ζωὴ καὶ Ψυχὴ» ἀτεγνον).—« Ἰαπωνικὴ Ταπεινοφροσύνη» (γνωστὰ ὑπερβολαί, λεγόμενα διὰ τοὺς Κινεζοὺς).—« Ἡ ἄνοιξις» (κοινὸν ἔπειτα, τὴν ἀνοιχτὴν γίνονται τὰ μῆλα;).—« Ὁ Σπύρος μας» (ὅτι ἦτο κατάλληλον δι' ἐφημερίδα).—Ἄλλα μικρὰ διαφώρων.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Δηθαρῶμένο Φεῖδι, α. (Χ.Φ.) Καμίλλη Ριονοσί, κ. (σὰς ἀρέσει;) Αὐτοκρατορία Ἐγγενία, κ. (Μεγαλειοτάτη,!) Φιτέρη, κ. (σὰς ἀρέσει;) Δοξαμένη Σημαία κ. (Κ.Ο.) Ζουρλομάνδρας, α. (Σ.Δ.) Ἀλλησισ κ. (Χ.Ψ.) Νόμφη τῆς Ἀβύδου, κ. (Α.Ρ.) Σουσουράδα, κ.

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: Εἰμαι Ζακυνθία, κ. Δουλοῦδι τοῦ Βράχου, κ. Αἰγυπία Ἀριστοκράτης, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ Καμίλλη Ριονοσί (1) με Μαραμένην Φύον, Ἀλαισιανὴν Μεξιμάραν, Ρεζεντιάν, Μελάγγαν, Κολόμπαν—τὸ Δουλοῦδι τοῦ Βράχου (3) με Μαζαρένο Φούλι, Σωφραλέταν, Σελβιαν, Κομοκράτορα, Φούλι—ὁ Δὸν Κολοκυθάς Πάτερως (0) με Ἀφελῆ Σανθούλαν, Μικιάν Ἀριστοκράτιδα, Κασσιλιαν Πηγήν, Ἰνὸν, Ἑλληνοκράτιδα—ἡ Φιτέρη (3) με Ἐξορίσιον Ἀτιθίδα, Μαραμένην Φύον, Ρεζεντιάν, Ραχίλ, Κολόμπαν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἡχώ τῆς Καρδίας (ἔστειλα) Περιοτεράν τοῦ Νῶε (ὅτι τὴν ἐγκρινόμενα εἶνε πολλὰ καὶ κίβη φορὰν ἐκλέγονται ὄλγα διὰ πλήρου) Γλυκίαν Ἑλλάδα (ἔχει καλῶς) Ἀσπὴν (σὶγά—σὶγά ὁ συνειθισθῆς, ὁ περὶ οὗ ἐρωτᾶς δὲν εἶνε συνδρομητής) Παν. Δ. Μαν. (σὲ πικρατέμω εἰς τὸν Ὀδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ) Ἀνεμώνην τῶν Πατησίων (χαίρω πῶς ἔγανες καλὰ στείλεται: Φάσκολον (τόμον ἔστειλα) Γέρω-Θωμάν (βραβεῖον ἔστειλα) Ναυτάκι τοῦ Ἀβέρωφ (ὄχι, σὲ παρακαλῶ νὰ μὴ στείλῃς ἄλλην φωτογραφίαν βραβεῖον ἔστειλα) Σανθὸ Ἑλληνοπούλο (πῶς ἐτύπισε κούφωτα ἐπισκεπήτρια με τὰ ψευδώνυμόν σου; ὄχι, τὸ πλαιῖόν σου δὲν κυκλοφορεῖ!) Ἀσπλάγγη Καρδιά (χαίρω πῶς λαμβάνεις τὴν τακτικὰ τὰ φυλλάδια καὶ σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα μὴ γράφεις) Σημαίαν τοῦ Ἀβέρωφ (εἰμφορεῖς νὰ θυμάρῃς τοὺς ἀρχαίους, ὄχι ὅμως καὶ νὰ περιφρονῇς τοὺς νεωτέρους) Ἀραιοπαθῆ (καλλίτερα λοιπὸν ἀπὸ τῶρα περαστικά) Ἐγγενὲς Ἰδανικὴν (ἔστειλα) μετὴν ἐπιμονήν, καὶ θὰ κατερθώσῃ καὶ σὺ γιὰ τὸ ξεσπάλωμα) Σπυρ. Δ. Μαρ. (ὁ Ὀδηγὸς τοῦ Συνδρομητοῦ εἶδε ὅλας τὰς σχετικὰς μετ' ἐν ἡμῶν τοῦ περιοδικοῦ μας πληροφορίας) Ἀθανάσιον Διάκου (ἔχει καλῶς) Στεναγμὸν τοῦ Ἀνέμον (σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις) Κων. Παυλ. (ἔστειλα) Πλοῦταρχον Νέμον (αἱ παραγγεῖλαι σου ἐξετελέσθησαν) ἔπει καὶ ἄλλοτε, ὅτι τῶρα πῶς τὸ φύλλον πωλεῖται 10 λεπτά, ἢ ἐκδοσις δεκαεξαεξιδίων εἶνε ἀδύνατος διὰ τοῦτο αἱ «Κυριακαὶ» πρὸς τὸ παρὸν διεκόπησαν) Αἰά. Μεταξ. (χαριτωμένο τὸ γράμμα σου δὲν εἶ πέρης καὶ ψευδώνυμον νὰ μὴ γράφῃς τακτικὰ;) Παρήγορον Ἀγγελον (περαστικά σοῦ ἀνεψάκι) Ἀφρόμητον Δένταν (ἰδὲ τὸν Ὀδηγόν) Ὀδυσεά Ἀφροδίτῃον (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Ἀφροδίτην

τῶν Μεδίκων (θερμὰς εὐχαριστίας) Βαρελότο (διὰ τὰ μικρὰ ἱστορικά καὶ ἄλλα ἀνέκδοτα, Π. Πνεύματα κτλ. δὲν εἰμφορῶ νὰ δίδω λόγον πῶς τὸς ἴσως εἰσέλαβε καὶ ἐλπίζω) Περούα (ἔλαβα ν' εὐχαριστῶ) πῶς ἀπονέονται τὰ βραβεῖα τῶν Ἀύσεων, ἐξήγει ὁ Ὀδηγός, Κεφ. Δ' § 8.) Ἀριστείδην Κασπ. (πῶς εἶνε τόσον μικρὸς, ὥστε μὴ γράφει με μολύβι) Ἀνθος τοῦ Λεβάντη, Φυσιολάτριδα, Γλυκίαν Ἑλλ.δα, Γόρδιον Ἀεσόν, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 29 Φεβρουαρίου, θάπαντησω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 129ος Διαγωνισμὸς Ἀύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλάδιοις τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου—Μαρτίου Πνευματ. Ἀσκήσεων. (Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 12ης Ἀπριλίου).

125. Δεξιόγριφος
Ἐρυκτὸν ἐκ τῶν κοινῶν Μ' εἶνα σύμφωνον ἐνόηνας Καὶ μιὰν χώραν μακρὴν καὶ Χρυσόφρον φανερώσεις.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βιβλιοτῆς Ἑλληνοπούλας

126. Στοιχειόγριφος καὶ Ἀναγραμματισμὸς

Εἶμαι πῶγμα πῶς ζυγίζω, Ἄλλ' ἀρέσω; θὰ σαλπάζω, Ἦνα γὰρ μ' ἂν ἀφαιρέσῃς Καὶ με ἀναγραμματίσῃς

127. Μεταγραμματισμὸς
Βγάλε ἴσθα, βάλε ἦτα Καὶ θὰ ἴδῃς εἰς τὴν στιγμή, Μίαν πόλιν τῆς Σερβίας Στεγνῶπου νὰ γενῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πόδου τῆς Κρήτης

128. Συλλαβικὸν Μωσαϊκὸν
Ὁ Ὀλυμπος κ' ὁ Κίσαβος Βοῦν' ἄλλο θὰ γεννηθῶν, Ἦν ἀπὸ μιὰ συλλαβὴ, Καθένας τοὺς δάνεισόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐσπερίστου Βασιληῆ

129. Γινῖα
+ * * * = Περσῶνον τ. Π. Γ. α. γ.
* * * * = Ἐσθῶμον.
* + * * = Ποταμός.
* + * * * = Ὅρος νήσου.
+ * * * * = Ὅπισσιον.

Οἱ σταυροὶ χώρα τῆς Παλαιστίνης.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Παπαγιάνου τοῦ Τσαρού

130. Κρυπτογραμματικὸν

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 = Περσῆμος πόλις.
2 3 0 7 = Χρισμὸν εἰς τὰ πλοῖα.
3 9 0 7 = Μέρος τοῦ λόγου.
4 0 9 3 1 6 = Ποιητής.
5 1 4 6 = Στενὲς συγγενής.
6 7 0 4 6 = Νήσος.
7 8 0 6 = Ἀγώνισμα.
8 2 3 4 6 = Νῆσος.
9 8 1 4 6 = Οὐράνιον σῶμα.
0 7 3 1 7 = Ὄνομα γυναικός.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐνα Χιωτάκι

131—135. Μαγικὸν Γράμμα

Τὴν ἀνταλλαγὴν ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς συμφοῖνου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις: Πύργος, παγίς, ἀτμός, ἀπίς, πόθος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀγγύστου

136. Ποικίλη Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθέξης, σχηματίζουν πόλιν τῆς Ἑλλάδος:
1, Ζῶον ἄγριον. 2, Νῆσος αὐτόνομος. 3,

Φυτὸν τοῦ ἀγροῦ εὐδαίς. 4, Χώρα τῆς Παλαιστίνης. 5, Πόλις τῆς Ἱταλίας.
Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Τρελλοκούλου τοῦ Κάμπου

137. Μικτὸν

ω - πρην - α - πρην - ω - πρην - εἰα
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γλυκίαν Ἑλλ.δα

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Εὐχαριστῶ θερμῶς ἀπαντᾶς τοὺς ψηφισαντάς με.—Δόφνης Στέφανος.

Δ νίς Ε.Ρ., γράψατε διεθνήσιν σας.
Ἄνδρ. Γ. Ἐνός. (18', 49)

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 12ου ΦΥΛΛΟΥ
(*Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 121)

ΑΘΗΝΩΝ: Φρ. Γ. Πάτσος, Β. Ματθόπουλος, Βλαδ. Δ. Λαζαρίδης, Β. καὶ Ὁλγα Νικολάου, Ἑλλη Μένιτσα.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Π. Γ. Μπαρμπακόπουλος, Ἄνδρ. Α. Δοῖτσας, Μαρίνα Σ. Κ. Λάμπου, Ἀλεξάνδρα Π. Δευτεράτου, Φλόρα Α. Μουσταίδη, Δημ. Παπανικολάου, Ἄν. Δ. Τσολάκης, Γ. Ἀβδελο. ούλος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:
ΒΟΛΟΥ: Δημ. Κούτσιος, Σπ. Ἐμ. Κάντακας, Παν. Δ. Μανθλῆς, Φ. Δ. Χατζηκώστας, Ἀθ. Χ. Σακαβάλας.
ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ: Νικ. Γ. Σαπερόπουλος.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Τάκης Μπαγδατοπούλος, Ἰωάν. Δ. Σανθός.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Γοργώ, Ἀρματωλὸς τοῦ Πίνδου, Βασιλικὴ Κ. Βεντούρα, Γαλιάντα.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Βασ. Δ. Οἰκονομοπούλος.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Γ. Δ. Σ. Λυβρόδης, Ἄννα Σηλυβόδου, Νασ. Β. Μπακίσης, Γεωρ. Δημόσιος, Στεφ. Δ. Καρασός, Χρ. Ζ. Καρμπέτσιος.
ΑΙΜΝΗΣ: Μιλτ. Ἀθ. Δημόσιος, Γ. Ε. Μπελλάδας, Ἐνας φρεῖς ὑπογράφην, Ἄντ. Σάτρας, Γ. Σ. Χαρίτιος.
ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Μιχ. Χ. Δημόσιος, Πρίγκιψ τῶν Μεδίκων, Τάκης Νταβέλης.
ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Κορραλία Κ. Καττάτου.
ΠΑΤΡΩΝ: Χαρ. Α. Κουβαλιώτης, Ἀναστάσιος, Γιαν. Β. Παπανικολάου, Κ. Γ. Φαρμακίδης.
ΣΥΡΟΥ: Δημ. Γ. Βελισσαρόπουλος.
ΤΡΙΚΛΑΔΩΝ: Διπλοῦς Μενέξες.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Κωνστ. Γ. Δοῖτσης.
ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Ἀλεξάνδρα Δ. Καρασίου.
ΥΔΡΑΣ: Ἀννίτσα Πετροπούλου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἐνδοξος Ἰωλκίς, Μαρία Γ. Σέμπου, Σοφία Κοβαδίνου, Ζεφροῦτις, (9, 10, 11, 12).
ΚΑΛΔΗΠΟΛΕΩΣ: Σανθουμάλλης, (10, 11), Παρήγορος Ἀγγελος.
ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ: Θαλῆς, Βερενίκη Σ. Νικολάου, Μαρία Δουκέλλη, Μαρία Ἀνδριωπομένου, Ἀναστασία Καίφρη, Αἰκατερίνη Μεταξοπούλου, Θεανὸ Γκόνα, Ἐδθαλία Κρητικῶ.
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ: Ἀθανασία Γρ. Δάσρα.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐφθόντων ὁρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὄνομα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἐξῆς τρεῖς: **ΙΩΑΝ. Δ. ΞΑΝΘΟΣ** ἐν Ζακύνθῳ, **ΒΛΑΔΗΜΗΡΟΣ Δ. ΛΑΖΑΡΙΑΝΟΣ** ἐν Ἀθήναις Ἡρώτυον Ἐπιμελετήριον Ἀεσφάρος Ἀλεξάνδρας 14, καὶ **ΜΙΧ. Χ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ**, ἐν Ναυπλίῳ, οἱ ὅσοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἑκάστος, ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου.

Ἀπὸ τοῦ προσεχὸς Ἀπριλίου:
ΘΕΑΤΡΟΝ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
[Ψυχοπατέρας—Τρίτος—Κωμῶδια τοῦ Θανάτου—Μυστικὸν Κοντέσας Βαλέριανας.—Φωτεινὴ Σάντρα.—Στέλλα Βυλάντη.—Ραχίλ.—Περασμός.—Ψυχοσάββατο.—Χερουβείμ.]
Κάθε Τετῆρος, δεκαπενθήμερον, θὰ περιεχθῇ ἀπὸ ἐν ὁλόκληρον ἔργον, καὶ θὰ στοιχίῃ εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τῶρα συνδρομητάς.
ΜΟΝΟΝ 80 ΛΕΠΤΑ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1908, 1909, ΚΑΙ 1910

1. Ἰδεώδης τῶν Ἑλλήνων, Παν. Προσετόπουλος, Ἀθῆναι (1908).—2. Περσῆμος τῆς Ἐλευθερίας, Γεωρ. Χ. Παλογεωργῆς, Χαλκίς (1908).—3. Ἰωνικὸς Ἀστὴρ, Βασίλ. Β. Διογενῆς, Σμύρνη (1908, βραβεῖον ἐλλογέως).—4. Ὀφρανία Μολπή, Εὐρυπόλη Π. Ἐυραγανῆ, Σμύρνη (1909, βραβεῖον ἐλλογέως).—5. Χρυσόφρετῆ Ἑλπίδα, Ἰωάν. Π. Παπαευσταθίου, Βόλος (1908).—6. Ἐγγενῆς Φιλοδοξία, Γεωργ.

Βλ. Παμπούκας, Ἀθῆναι (1908).—7. Δεινοπαθουμένη Ἑλλάς, Θεμιστ. Κ. Λυκαρδόπουλος, Βόλος, (1910).—8. Ἑλληνοπαῖς, Γεωργίος Δ. Ἰατρίδης, Καρδίτσα (1908).—9. Εἰκοστὴ Πέμπτη Μαρτίου Στελ. Μ. Κωνσταντῆς Ἀλεξάνδρου, (1909).—10. Ὀνειρεμένη Πατρίδα, Θεοφάνης Αὐτόνομος, Λευκωσία (1908).—11. Μητρικὴ Στοιχίη, Ἄννα Ν. Βούλγαρη, Ἀθῆναι (1910).—12. Ἡ Γαλανὴ μας Σταυρο-

φάρα, Πέτρος Κ. Καραγεωργῆς, Κάιρον (1909).—13. Συλλαβωμένο Ἑλληνοπούλο, Ἰωάννης Ν. Καφεζῆς, Ἀθῆναι (1908).—14. Πανελλήνιος Πόθος, Ἐάνθος Κ. Λυσιώτης, Λάρινα (1910).—15. Θριαμβεῖων Μεγαλοιδεάτης, Γεωργ. Κ. Λυκαρδόπουλος, Βόλος (1910).—16. Σπινθήρ τῆς Ἐλευθερίας, Διομήδης Α. Τακλῆς, Ἡράκλειον (1909).—17. Δοξαμένον Εἰκοσιένα, Γεωργίος Ν. Μαραντινῆς, Καρδίτσα (1908).